

ДЕЈАН БОДИРОГА

ТРЕНЕРИ ЗА ЦЕО ЖИВОТ

Бодирога се с поносом сећа свих својих тренера у каријери, Првулова, Ћосића, Тањевића, Обрадовића, Ивковића, Пешића и Репеше

ЈЕДАН човек не чини тим, али добро је ако екипа има звезду екстремних квалитета. Кошарка је такав спорт. Јунаци се најбоље препознају у првој петорци.

Дејан Бодирога је баш имао среће у својој каријери. Од оног дана када је у родном Зрењанину обукао дрес Пролетера и дошао на први тренинг код Радета Првулова, па све до пре две недеље, када је са Јасмином Репешом у Риму био на последњем шутерском тренингу Лотоматике, Бодирога може с поносом да каже како је радио са сјајним стручњацима.

Када крене прича о тренерима, Бодирога дубоко уздахне и хвата велики „залет“...

- Сећам се првог тренинга у Пролетеру, као да је био јуче, а не пре 22 годи-

не. Раде Првулов је био и остао благе нарави. Један од оних кошаркашких заљубљеника који је спреман да за кошарку и своје играче да све, баш све. Није био строг, али је зато знао да

је у глави да је био пет година испред свог времена. Мало је људи који су смели и хтели да ураде оно што је Ћосић, да клинцце са

НАСТАВАК СА РОМОМ

ДО пре десет дана Јасмин Репеша је био шеф Дејану Бодироги. Дрес са „десетком“ Лотоматике је остао у свлачионици.

Бодирога је већ почео да ради у канцеларији генералног менаџера Роме. Сада, он са Репешом, прави тим Римљана за следећу сезону.

- Ето, и то је део моје кошаркашке каријере. Репеша и ја већ правимо тим за следећу сезону. Сналазим се у новој улози - каже Бодирога.

ме научи праве ствари. О Крешу Ћосићу, мом следећем тренеру и кошаркашком ментору бих могао да причам два дана. Када помислим на њега, прво ми

16 или 17 година, као што су Дивац, Рађа, Кукоч, Паспаљ и Ђорђевић, убаци у репрезентацију Југославије - каже Бодирога.

Рад са Богданом Тањевићем у Трсту и Милану је такође у ризици незабошава.

- Боша је посебна прича. Једини је имао храбрости да ме са 18 година уврсти у први тим неке италијанске екипе. Заинатио се, кладио се сам са собом, али са другима. Заједно смо победили. И оног дана када сам Панасонику убацио 51 поен рекао је све. После меча ушао је у свлачионицу и изговорио реченицу коју нисам заборавио:

„Мајсторе, изненадиш ме када убациш само 15. Овако, када убациш 51, изгледа ми све некако нормално“ - сећа се Дејан Бодирога.

Следице су године у Реалу са Жељком Обрадовићем, па са истим тренером трофеји у Панатинаикосу и репрезентацији Југославије. Кратка, али одлична сарадња са Душаном Ивковићем. И онда године славља са Светиславом Пешићем у дресу Барселоне и дресу репрезентације.

- Имао сам срећу да радим са сјајним стручњацима и још бољим људима. Имао сам срећу да су ме отац и мајка добро васпитали, па сам имао шта да научим, али и шта да поклоним сваком тиму за који сам играо - закључује Бодирога.